

[Kurt Hansen]

bejdsministeren og jeg taler om noget forskelligt, når vi taler om fagbevægelsen. Under behandlingen af efterlønsforslaget kom det tydeligt frem, hvad det var, arbejdsministeren mente med fagbevægelsen. Det var LOs forretningsudvalg, det var bosserne inden for fagbevægelsen, arbejdsministeren talte om. Jeg taler om de hundredvis af fagforeninger, som føler grundlaget for deres aktivitet ændret igennem ændringen af arbejdsmarkedsnævnens beføjelser. Det er en væsentlig og principiel forskel.

Arbejdsministeren spørger så: hvad er det, VS ønsker? Ønsker vi en centralisering, ønsker vi en dårligere betjening af og service over for de arbejdsløse? Nej, og det ved arbejdsministeren også udmærket godt, men vi mener, at hele problematikken om anvisning og kontrol skal hvile på nogle andre principper, end tilfældet er på nuværende tidspunkt. Vi ønsker faktisk – og det har vi gentagne gange givet udtryk for, men åbenbart står det ikke klart for arbejdsministeren endnu – at anvisning og kontrol føres tilbage til fagforeningerne, og at man anviser efter princippet: længst arbejdsløs, først tilbud om arbejde.

Det er nogle grundlæggende principper for VS, og dem arbejder vi selvfølgelig for. Derfor kan arbejdsministeren ikke bare komme her og sige, at enten er vi for arbejdsministerens forslag, eller også er vi for centralisering. Vi skal nok selv bestemme de valgmuligheder, som vi ønsker at stille op for stillingtagen. Vi ønsker bestemt ikke at lade os afgrænse af arbejdsministerens forsøg på at stille problemerne forkert op.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal ganske kort prøve at forklare fru Lilli Gyldenkilde, hvordan man kan spare penge på arbejdsløshedsunderstøttelsen, uden at det går ud over de ledige, og jeg skal gøre det ganske langsomt.

Hvis det er sådan, at nogle mennesker kommer i arbejde, sparer man arbejdsløshedsdagpenge til de pågældende, uden at det nødvendigvis behøver at betyde nedskæringer for andre ledige. De besparelser, der er tale om i jobtilbudsplanen, stammer fra, at vi regnede med, at der var så og så mange mennesker, der skulle have et jobtilbud. En stor del af disse mennesker skal ikke have et jobtilbud, bl. a. fordi de er kommet i arbejde og

derved fremkalder en besparelse, i øvrigt, synes jeg, en positiv besparelse, men det er ikke ensbetydende med nedskæringer. Enhver reduktion af beløbet på arbejdsløshedskontoen er altså ikke automatisk ensbetydende med, at vi rammer og generer de ledige.

Jeg vil gerne gøre dette skriftligt, hvis det er nødvendigt.

Så er der spørgsmålet om de ældre. Alle ældre over 60 år, som ønsker det – jeg har sagt det i foråret, jeg har sagt det ved første behandling af efterlønsforslaget, og jeg siger det igen – har mulighed for at få del i den statslige støtte, der er til genoptræning, og vi har givet besked til vores formidlingskontorer, vores A-kasser osv. om, at de over 60 år, som ønsker det, skal have et tilbud om arbejde. Det vil vi selvfølgelig hjælpe dem med at få, hvis de kommer. Men når man fra forskellige partiers side nu siger, at vi skubber de langtidsarbejdsløse ældre ud af systemet – de skal ikke have tilbud om arbejde, de kan kun få efterløn osv. – glemmer man at fortælle, hvad det er, man selv har i posen. Hvad er det, man har i posen til de langtidsarbejdsløse over 60 år? Det er en forlængelse af eller ophævelse af 26 ugers reglen. Man har jo stemt imod eller undladt at stemme til spørgsmålet om at skaffe arbejde til de langtidsarbejdsløse. Det er det, der er realiteten i det.

Jeg indrømmer blankt over for hr. Jørgen Jensen, at der er problemer ved administrationen af modregningsprincippet. Jeg tror nu aldrig, der for folketinget har været tvivl om, hvad der lå i modregningsprincippet, men der findes jo mange og særprægede pensionsordninger, og da har vi sagt, hvilke principper der bliver lagt til grund. Vi har ønsket at inddrage arbejdsmarkedets parter i udformningen af reglerne og har sagt, at de vil ligge klar inden 1. januar. Vi har sagt til folk, at de, inden de går på efterløn, skal spørge deres arbejdsløsheds-kasser om, hvordan det ligger med dette. Men der er nu meget få af de langtidsarbejdsløse ældre, som hr. Jørgen Jensen taler om, som har modregningsproblemer med pensionsordninger. Hvis hr. Jørgen Jensen kunne nævne bare et enkelt konkret eksempel, ville jeg være taknemlig.

Må jeg så sige til hr. Kurt Hansen: skal vi herinde i folketinget lave en slags berufsverbot eller sindelagskontrol med fagbevægelsen? Hvis alle de faglige organisationer, som